

Baarn, mei 2004

Lieve familie en vrienden,

Onze jaarbrief 2002 sloten we af met de wens in het nieuwe jaar meer mooie dan slechte momenten met jullie te mogen delen. Gelukkig is dat helemaal waar geworden. Na 2002 waarin we zonder opa Van Hattem verder moesten, kregen we er in 2003 met Mara een nieuw familielid bij. De eerste maanden van 2003 waren niet makkelijk, maar daarna is het alleen maar beter gegaan. Deze vierde jaarbrief verschijnt door de geboorte van Mara wat later dan jullie van ons gewend zijn, maar we willen toch nog terugblikken op het afgelopen jaar.

Moelijke start

Het is ongelooflijk al een hele klus een rij te krijgen geregeld moes- nooit meer is Ellen, die het ir ook nog het 'hemelen' van poes Olivier (14) als gevolg van nierproblemen. Poes Pepper is langdurig uit logeren bij oma Van Hattem en heeft het daar, zonder kinderen in haar buurt, veel beter naar haar zin dan de afgelopen jaren in Baarn. Gelukkig begon de lente al in februari als begin van een prachtig jaar met veel zon en warmte. Daar kreeg de hele familie weer energie van. En wij wisten al in april dat er voor het eind van het jaar een nieuw mensje in huize Brandsen-van Hattem zou zijn.

wat er allemaal komt kijken na het overlijden van een naast familielid. Het was alleen om de adressen van alle mensen die een teken van medeleven hadden gestuurd op voor de bedankaartjes, laat staan alle financiële en administratieve zaken die ten worden. En ondertussen werd eigenlijk pas echt duidelijk wat 'missen' betekent; echt nooit meer als iemand overlijdt. Alles heeft veel energie gekost van met name de eerste maanden van het jaar erg moeilijk heeft gehad. Daarbij kwam in januari om nog het 'hemelen' van poes Olivier (14) als gevolg van nierproblemen. Poes Pepper is langdurig uit logeren bij oma Van Hattem en heeft het daar, zonder kinderen in haar buurt, veel beter naar haar zin dan de afgelopen jaren in Baarn. Gelukkig begon de lente al in februari als begin van een prachtig jaar met veel zon en warmte. Daar kreeg de hele familie weer energie van. En wij wisten al in april dat er voor het eind van het jaar een nieuw mensje in huize Brandsen-van Hattem zou zijn.

Vakanties

We hebben in 2003 een ruime portie januari in een bungalowpark bij maart waren we met onze JOC- en profiteerden we van een van de Hattem)-weekend in mei was De zon was bijna te aanwezig tijdens tent), Italië (in een appartement) en Zwitserland (in een we hebben er enorm van genoten. Vakantie houden op bereik met kleine kinderen is beperkt en zo bleef de Om het af te leren, zijn Nico en Ellen in oktober samen Hoewel Ellen door de bekkenpijn nauwelijks kon lopen, heel veel moois gezien. Beslist een stad om nog eens Gouden Zaal van de Musikverein was het hoogtepunt.

vakanties gehad. Het begon met een week 'wintersport' in Zwolle. Fleur heeft voor het eerst op de schaatsen gestaan. In vrienden (de Jonge Ouders Club) een weekend in de Achterhoek eerste mooie weekenden. Ook het moeder-dochter(van zonovergoten voor de drie generaties.

de 'grote' vakantie die ons dit keer naar Oostenrijk (in een stacaravan) bracht. Het was erg heet, maar meerdere locaties is ons goed bevallen. Het directe omgeving steeds wat nieuws bieden. nog een kleine week naar Wenen geweest. hebben we daar met bus, taxi en rolstoel naar terug te gaan. Een concert in de

Goed nieuws

Op de verjaardag van Fleur hebben we het grote nieuws van de nieuwe Het leuke van een derde kind is dat niemand het verwacht. Pieter begreep er Fleur vertelde aan iedereen dat mama een baby in haar buik had. De eerste keer als we haar van de crèche haalden of de baby er al was. Enig besef van ze al wel, dus de verwijzing naar 'Kerst' accepteerde ze uiteindelijk als teken zou duren.

zwangerschap verteld. niet veel van, maar weken vroeg ze elke zomer en winter had dat het nog wel even

In juli hadden we nog een paar spannende weken na de vruchtwaterpunctie die eventuele erfelijke afwijkingen zou aantonen. Na de punctie had Ellen last van vruchtwaterverlies. Een complicatie die slechts bij negen op de duizend puncties voorkomt en in drie gevallen tot een miskraam leidt. Even stond de wereld op losse schroeven. Gelukkig gebeurde er niets en na een dikke week rust was Ellen weer op de been. Daarbij bleek gelijk dat rust een probaat middel was tegen de bekkenpijn waarvan ze al vanaf de derde week last had.

De dag voor Pieters verjaardag kregen we de uitslag van de punctie: goed en het is een meisje. Ook dat laatste hebben we met iedereen gedeeld, omdat we het voor Fleur en Pieter goed vonden dat ze het geslacht van hun 'brusje' wisten. Iedereen bleef vragen 'wil je een broertje of zusje'. Je zult maar een broertje willen en dan toch een zusje krijgen ... Fleur was overigens heel duidelijk in hetgeen ze wilde: een zusje, want een broertje had ze al.

Pijnlijke maanden

Vanaf september werd de bekkenpijn van Ellen zo ernstig dat de naam 'bekkeninstabiliteit' niets te veel gezegd was. Ellen is minder gaan werken en heeft Nico het roer in huis in handen genomen. Zitten kon Ellen nog wel, maar lopen en later ook liggen, was zeer pijnlijk. Oefening bij de fysiotherapeut hielpen en ook de korreltjes van onze homeopate lijken resultaat te hebben gehad. Door zichzelf te ontzien, kon Ellen haar werkzaamheden bij SURF zoveel mogelijk afronden. Met krukken bleef ze nog enigszins mobiel. Vanaf begin december kon Ellen haar bed bijna niet meer uit en da's heel lastig als je 's nachts om de haverklap naar het toilet moet.

Nu Mara vijf maanden is, mogen we voorzichtig concluderen dat de bekkenpijn vrijwel weg is. Om alle spieren te versterken, blijft Ellen voorlopig bij een fysiotherapeut in behandeling. Mara heeft beslist meegeholpen om erger te voorkomen door zich elf dagen voor de uitgerekende datum te melden.

De 'groten'

Fleur en Pieter hebben weer een jaar vol ontwikkelingen achter de rug. Fleur is praten, analyseren en combineren - die laat zich niet meer met een kluitje in het is met lopen en praten begonnen. Hij doet het duidelijk rustiger aan dan zijn zus. hij anderhalf was. Wat zijn spraak betreft, maakten we ons eind tegen het jaar wel krijgt hij hulp van een logopediste en krijgt hij net zoveel praatjes als zijn zus. Zijn motorische ontwikkeling was ook niet helemaal volgens schema, dus hij gaat elke week met veel plezier 'gymnastieken' bij fysio Marja. Meer medische perikelen hebben we gelukkig niet gehad en de dagen dat ze ziek zijn geweest passen makkelijk op één hand.

nog beter gaan riet sturen. Pieter Hij ging lopen toen zorgen. Inmiddels

We hebben vooral veel leuke dingen samen gedaan, in en om huis en elders. De werk- en eetkamer is steeds meer een kinderkamer geworden waar we struikelen over het speelgoed. Er wordt veel gespeeld met duplo, playmobiel, poppen, auto's, puzzels, het winkeltje en het poppenhuis. Fleur en Pieter spelen steeds meer samen en er zijn regelmatig vriendjes: Benth, Yorick of Alexander. Op de crèche heeft Fleur ook 'vriendinnen'. Ze speelt daar veel met Nicole en Britt.

Het is geweldig om te zien hoe Fleur en Pieter zich als broer-en-zus ontwikkelen. Ze zijn graag samen en spelen op de crèche ook veel met elkaar. Als de een de ander een paar uur niet heeft gezien, hebben ze elkaar duidelijk gemist. Fleur ont-popt zich tot een zorgzame grote zus, die haar broertje beschermt of dirigeert, net hoe het uitkomt. Pieter is een kleine komiek, die vrolijk experimenteert met 'nee-zeggen' waar wij 'ja' willen horen (en dan moeten wij streng blijven kijken). Leuk dat Mara straks ook haar plaats bij deze twee zal vinden. We zijn geweldig gelukkig met deze drie schatten.

De 'allergrootsten'

Bij Getronics is Nico per september verhuisd van de consulting-tak naar het tionale accountteam voor de ING Groep. ING is een van de grotere klanten en er hele dag bezig opdracht binnen te halen en relaties te onderhouden. Nico is voor de marketing en business-development. Het was een nieuw werkterrein met maar na een paar maanden kan Nico concluderen zijn draai helemaal te hebben eerste positieve resultaten van het team beginnen ook zichtbaar te worden.

(nieuwe) interna-zijn tien man de verantwoordelijk nieuwe collega's, gevonden. De

Ellen heeft het nog altijd naar haar zin bij SURF, dat weer een beetje groter is geworden. De nieuwe structuur waarin de activiteiten in drie platforms zijn ondergebracht, werkt goed en maakt de communicatie-activiteiten ook inzichtelijker, zowel in- als extern. Er zijn altijd weer nieuwe uitdagingen, waardoor het werk leuk en afwisselend blijft. En al die leuke, aardige collega's zijn natuurlijk ook belangrijk voor veel werkplezier.

Het kleintje

Op 12 december werd Mara geboren. Al in september had Ellen bedacht dat deze datum mooi tussen Sinterklaas en Kerst lag, zodat Mara een echte eigen feestdag heeft. Het lijkt erop dat deze interne-richte indoctrinatie heeft gewerkt. Fleur en Pieter zijn erg lief voor hun kleine zusje en Mara is de makkelijkste baby ooit. Ze slaapt, drinkt, lacht, speelt en begint dan weer van voren af aan. Gelukkig is ze helemaal gezond op een koemelkeiwitallergie na, maar dat kennen we van Pieter (die er helemaal overheen is). Het is een prachtig lief kind dat er al helemaal bij hoort en ons gezin af heeft gemaakt.

Genieten

In 2003 is ons levensmotto nog meer geworden: 'geniet, geniet geniet' en stel het genieten dat je vandaag kunt doen niet uit, want 'een dag niet genoten, is een dag niet geleefd'. Laat dat, midden in het jaar, onze wens zijn voor jullie allemaal!

Veel liefs van

Nico & Ellen - Fleur Pieter Mara